

Så må jeg altså sige til hr. Duetoft, at hver gang når jeg frem til, at jeg selv har ret, og at jeg derfor bliver nødt til at tage også den passus med i min argumentation, næste gang jeg diskuterer med hr. Duetoft. Jeg kan jo ikke gøre for, at hr. Duetoft engang i 1986 åbenbart har diskuteret det med en debattør, som har haft det synspunkt, at vi dengang stemte om noget andet end det, vi faktisk stemte om.

Men hr. Duetoft havde givetvis ret, da han dengang sagde, at vi ikke stemte om, at grænsekontrollen skulle afskaffes, for vi stemte faktisk om arbejdskraftens frie bevægelighed, og så stemte vi selvfølgelig også om fri etableringsret, og det kan være, at det er det, der forvirrer hr. Duetoft. Men giv os dog ret, når vi har ret!

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil så gerne give hr. Thulesen Dahl ret, men jeg ved ikke, om jeg nogen sinde kommer til at opleve at skulle gøre det; men jeg skal nok love at gøre det, den dag jeg er nødt til det.

Men det var altså ikke det, man diskuterede dengang, og det var ikke det, man stemte om i den forstand. For hvor kommer diskussionen om alle pensionisterne ind, og hvor kommer alle de efterfølgende diskussioner ind, hvis det ikke var et område uden grænser for personer, man diskuterede og lagde op til? Men lad os gå tilbage og finde ud af det, lad os gå tilbage og se, hvad der blev sagt dengang, så kan vi måske klare den tur dér.

Til hr. Søren Søndergaard:

Vi er som sagt enige om, at EU skal gøre mere for verdens flygtninge, end EU gør i dag, men jeg tror altså på, at fælles spilleregler er vejen frem, og ikke på, at Danmark skal gå enegang og klare hele verden selv, hvad vi jo ikke kan med den størrelse, vi har. Jeg tror altså mere på samarbejdets magt, end jeg tror på det andet.

Men vi kan jo aldrig nogen sinde forhindre, at de ting, vi gør, fordi vi synes, de er rigtige, bliver misbrugt af onde mennesker andre steder. F.eks. kan vi jo med hensyn til det, der tidligere i dag blev sagt om de baltiske lande og deres russiske mindretal og om, hvilke argumenter balterne bruger over for det, vi har sagt om, at de på nogle områder skal leve op til nogle krav, og hvad ved jeg, aldrig garantere, at ting, vi gør, ikke vil blive udlagt forkert et eller andet sted i verden.

Og for os er forudsætningen for alt det her, at de lande, der er medlemmer af EU, rent faktisk lever op til de menneskerettighedserklæringer og de forhold i øvrigt, som hele det system er opbygget på grundlag af, og hvor vi jo har den samme holdning til, hvordan man skal behandle andre mennesker, som hr. Søndergaard og Enhedslisten har.

Og med den forudsætning har jeg altså svært ved at se, at der er nogen som helst reel begrundelse for, at man skal kunne få asyl i et EU-land, hvis man er statsborger i et andet EU-land; det må man meget have mig undskyldt. For hvis vi går ud fra, at et land bliver smidt ud, i det øjeblik det er udemokratisk og undertrykker mindretal osv. – og det er jo det, der lægges op til – så er der altså ikke noget fundament for at sige, at man som statsborger i EU skal kunne drøne rundt i Europa for at få asyl i et andet medlemsland; det har jeg i hvert fald svært ved at se.

Anden næstformand (Henning Grove):

Sidste runde: hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, hr. Peter Duetoft er ved at erkende, at hans traktatudlægning fra 1986 måske ikke var strengt efter bogen, så lad det blive stående ved det. Det var altså kun arbejdskraften, man stemte om dengang.

Men jeg vil godt spørge hr. Duetoft, som nu kommer ind på problemerne for de russiske mindretal i Estland og Letland og jo helt klart tilkendegiver en anden holdning end Venstre, som var ligeglad med de russiske mindretals problemer: Skal hr. Duetofts melding forstås sådan, at hr. Duetoft kræver en løsning på de mindretalsproblemer, altså en overholdelse af menneskerettighederne i Estland og Letland, som forudsætning for optagelse af de to lande i EU?

For hvis det er tilfældet, er det jo noget nyt. Det har jo ikke hidtil været et krav fra nogen side, hverken fra den danske regerings eller fra andre regerings side, at Estland for at blive nomineret til optagelse også skulle overholde menneskerettighederne. Det har altså ikke hidtil været et krav.

Så jeg synes, det er stærkt og flot, hvis det nu er et krav fra CD's side. Og så vil vi tage CD i hånden og sammen med CD gå til regeringen og sige til den, at nu skal der altså stilles krav til